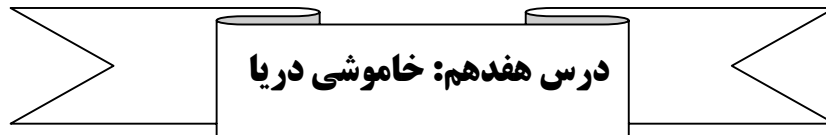

*بند هفتم: موش گفت: «عادت اهل مکرمت این است ... یارانش مطلق و ایمن بازگشتند.

قلمرو زبانی: اهل مکرمت: جوانمردان / ارباب مودت: دوستداران / کرم عهد: خوش پیمانی
قلمرو فکری: موش گفت: عادت و شیوهی نیکان و بزرگان این گونه است و با این صفت و روش نیک و پسندیده، دوستی و اطمینان خاطر یاران نسبت به تو خالص تر می گردد. (تو را بیشتر دوست خواهند داشت و به وفاداری تو اطمینان بیشتری خواهند کرد) و آن گاه با جدیت و علاقه، تمام بندهای آنان را برید و دوستانش آزاد و در امان برگشتند.

*بند اول: از شعله / به خاطر روشنایی / سپاسگزاری کن، اما چراغدان را هم / که همیشه صبورانه در سایه می ایستد، / از یاد مبر.

قلمرو ادبی: از شعله سپاسگزاری کردن: تشخیص / شعله: نماد آگاهی و انسان های خدمتگزار که تلاششان دیده می شود. / چراغدان: نماد انسان های نیکوکار گمنام / در سایه ایستادن: کنایه از پنهان شدن / صبورانه ایستادن چراغدان: تشخیص

قلمرو فکری: از آن هایی که به تو خوبی و خدمت می کنند، سپاسگزاری کن و محبت افراد گمنام و صبور را نیز فراموش نکن و قدردان آنها نیز باش. (دوری از غرور و قدردان خوبی ها بودن).

*بند دوم: گریه کنی اگر / که آفتاب را ندیده ای / ستاره ها را هم / نمی بینی.

قلمرو ادبی: آفتاب: استعاره از نعمت ها و موقعیت های بزرگ / ستاره: استعاره از نعمت های کوچک
قلمرو فکری: اگر به خاطر نداشتن یا از دست دادن چیزهای باارزش گریه کنی و غمگین باشی، لذت داشتن چیزهای کوچک و کم ارزش را نیز از دست می دهی.
 (توصیه به اغتنام فرصت و قدر داشته ها را دانستن، قانع بودن و نکوهش غم و غصه به خاطر نداشتن برخی چیزها)

*بند سوم: ماهی در آب خاموش است / و چارپا روی خاک هیاهو می کند و / پرنده در آسمان آواز می خواند / آدمی، / اما خاموشی دریا و / هیاهوی خاک و / موسیقی آسمان را در خود دارد.

قلمرو زبانی: امّا: حرف ربط

قلمرو ادبی: خاموش بودن ماهی، آواز خواندن پرنده: تشخیص / خاموشی، هیاهو: تضاد / خاک (اولی): مجاز از خشکی، زمین / دریا: مجاز از موجودات دریایی خاک (دومی): مجاز از موجودات زمینی / آب: مجاز از دریا / آسمان (دومی): مجاز از پرندگان

قلمرو فکری: هریک از موجوداتی که در آب، خشکی و آسمان زندگی می کنند، ویژگی خاص خود را دارند اما انسان موجودی کامل است و همه این ویژگی ها را یک جا داراست.

(اشاره به برتری انسان نسبت به بقیه موجودات و اشرف مخلوقات بودن)

*بند چهارم: هنگامی که / در فروتنی، / بزرگ باشیم / بیش از همه به آن بزرگ نزدیک شده ایم.
قلمرو فکری با تواضع و فروتنی، خود را بزرگ و بلندمرتبه می‌کنیم و بیشتر از همه به خداوند نزدیک می‌شویم. (بزرگی در فروتنی است و افراد متواضع به خداوند نزدیک‌ترند.)

*بند پنجم: ممکن / از ناممکن می‌پرسد: / «خانه ات کجاست؟» / پاسخ می‌آید: / «در رویای یک ناتوان»
قلمرو زبانی: حذف فعل در آخرین جمله به قرینه لفظی: در رویای یک ناتوان [هستم].
قلمرو ادبی: ممکن می‌پرسد: تشخیص / ممکن، ناممکن: تضاد
قلمرو فکری: هیچ کاری برای انسان توانا غیرممکن نیست و فقط افراد ناتوان انجام کارها را غیرممکن می‌دانند! (فقط انسان‌های ناتوان همه چیز را غیرممکن می‌دانند.)